

ikke har gjort det mindste for at fremskaffe disse gode Argumenter. Det lader sig nemlig ikke gøre gennem Forslagenes Affattelse ved at henvise til, at der er en Forøgelse af det og det Omfang af Importen af de paagældende Varer. Det er netop disse gode Argumenter — om saadanne maatte findes —, som det er det nu siddende 3 Mands Udvalgs Opgave at fremskaffe paa den Maade, jeg nævnte her i Formiddags: ved at søge bag om Kendsgerningerne og ved at klarlægge de Aarsager, som har bevirket denne Stigning i Importen. Jeg synes derfor, at det ærede Medlem Hr. Pürschel, naar han ikke selv har været i Stand til at give noget som helst Bidrag hertil, meget hellere skulde være dette 3 Mands Udvalg taknemmelig og være glad for hver Time, der medgaar, for at dette Arbejde kan blive saa grundigt som overhovedet muligt.

Maa jeg dernæst have Lov til at gøre en enkelt Bemærkning til en Side af denne Sag, som ogsaa blev fremdraget her i Eftermiddags, nemlig angaaende den Betydning for selve Beskæftigelsen indenfor de paagældende Virksomheder, som man mener at kunne knytte til en forøget Beskyttelse. Jeg nærer ikke de aldeles overdrevne Forestillinger om Betydningen heraf, som er blevet fremhævet, saavel fra socialdemokratisk som fra konservativ Side. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har fuldstændig Ret, naar han siger, at man i denne Henseende i Virkeligheden udøver en Art Misbrug ved at skyde de arbejdsløse frem som Argument i denne Sag. I det forrige Industriudvalg rejste jeg Ønsket om at faa en Undersøgelse af dette Spørgsmaal, fordi jeg anser det for at være af Betydning at faa konstateret, i hvor høj Grad en Beskyttelsespolitik vil være i Stand til at indvirke paa Beskæftigelsen. Jeg gjorde dette ved en Skrivelse, hvori jeg fremhævede, at man sikkert overdrev Betydningen heraf, men at det naturligvis vilde være af Interesse at faa foretaget en nærmere Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal. Men lige saa lidt paa dette som paa en Række andre fornuftige Omraader, hvor jeg rejste Spørgsmaal om at faa foretaget Undersøgelser, var det mig muligt at vinde Ørenlyd indenfor Udvalget.

Forholdet er nemlig dette — deri har det ærede Medlem Hr. Stauning fuldstændig Ret —, at hvis man ikke gennemfører en meget betydelig Forøgelse af Toldbeskyttelsen, vil der altid f. Eks. indenfor Skotøjsforbruget finde et meget betydeligt Forbrug Sted af udenlandsk Fodtøj, saadan er det nu en Gang. Der er visse Menne-

sker, som tror, at de kun kan gaa med engelsk eller amerikansk Fodtøj, der er Damer, som mener kun at kunne bruge svejtsisk Fodtøj til bestemte Formaal. Naar den indenlandske Industri paa dette Omraade naar op til at dække ca. 80 pCt. af det samlede Forbrug, er det praktiske Maksimum i Virkeligheden naaet. Efter de foreliggende Oplysninger androg Importen af Fodtøj i 1924 kun 20 pCt. af hele Forbruget, og den indenlandske Produktion androg altsaa 80 pCt. I 1925 voksede dette Tal en lille Smule, op til 24 pCt. for Importen og altsaa 76 pCt. for den indenlandske Produktion. Der er ingen som helst Tvivl om, at Tallene i 1926 yderligere har forskudt sig en Del, men jeg skulde tro, dette i nogen Grad hænger sammen med de rent forbigaaende Forhold, jeg nævnte, da jeg i Eftermiddags havde Ordet.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde derefter en Bemærkning om den Undersøgelse angaaende Størrelsen af Industriens Toldbeskyttelse, som det tidligere Industriudvalg paa mit Initiativ har ladet foretage. Det ærede Medlem mente sig berettiget til at anvende Ordet „Misbrug“ om den Anvendelse, der er gjort af det paagældende Materiale. Jeg tilbageviser dette Ord for mit eget Vedkommende, fordi jeg ved, at Misbrugene ikke har fundet Sted fra min Side, jeg mener, Misbrugene i denne Situation foreligger paa et andet Omraade, som jeg senere skal komme tilbage til; men naar man virkelig mener at kunne anvende et saa stærkt Ord som dette, vil jeg gerne have Lov til at fremsætte en enkelt Udtalelse om dette Forhold. Saadanne Undersøgelser er foretaget i Sverige, Norge og Amerika samt i Forholdet mellem England og de britiske Kolonier. Da det er et Spørgsmaal, som ofte har været omtalt, synes jeg, det vilde være af Interesse en Gang at faa dette Spørgsmaal undersøgt ogsaa for vort Lands Vedkommende, og jeg rettede derfor i Januar 1926 en skriftlig Henstilling til Ledelsen af Industriudvalget om, at der blev foretaget en saadan Undersøgelse.

Efter at denne Henvendelse var diskuteret indenfor Udvalget, anmodede man Chefen for Statistisk Departement, Hr. Adolf Jensen, om nærmere at undersøge Muligheden af at foretage en Undersøgelse paa det Grundlag, jeg havde angivet. Departementschefen foretog meget indgaaende Overvejelser, og Industriudvalget nedsatte et Underudvalg, som Departementschefen kunde raadføre sig med. For dette Underudvalg forelagde Departementschefen en skriftlig Redegørelse for Muligheden af at